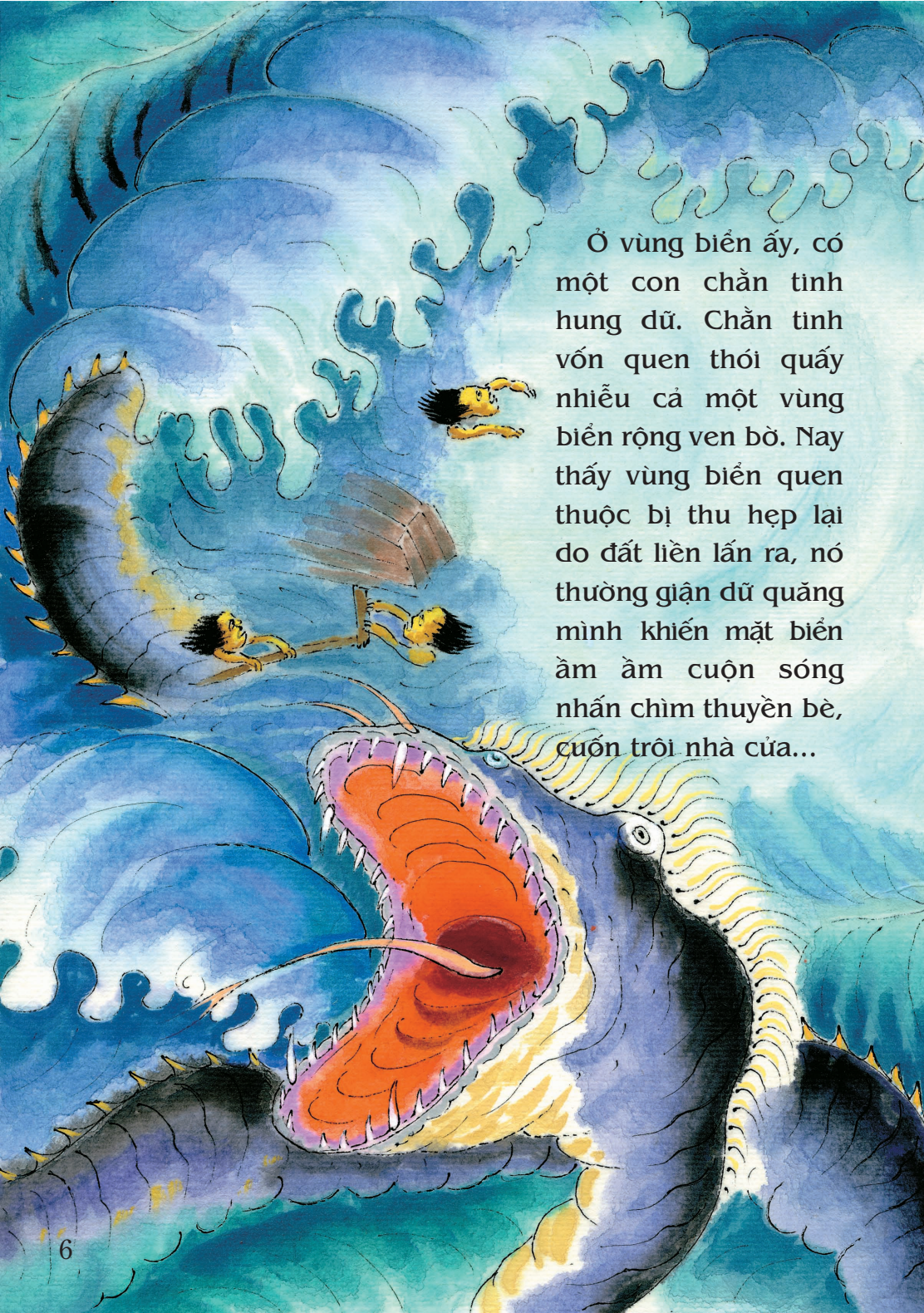




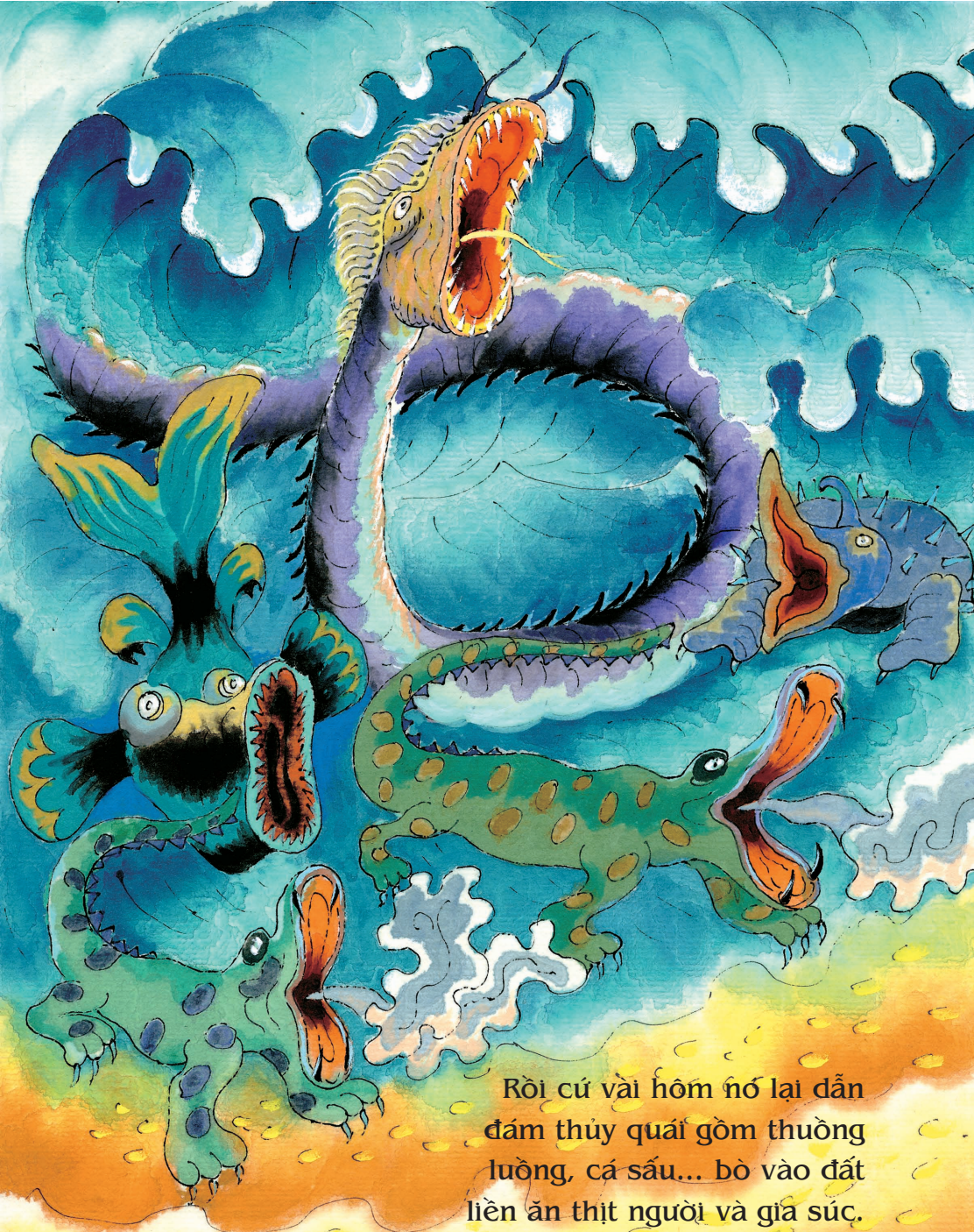
Từ ngày có đất mới, mùa màng bội thu, lúa ngô chất đầy kho. Trâu, bò, gà, lợn hàng đàn, con nào cũng béo quay. Nhân dân khắp các vùng lân cận nghe tin cũng dắt díu nhau ra đất mới lập nghiệp.

Nơi hoang vu, nghèo đói trước kia nay bỗng như người ốm khỏe lại thay da đổi thịt, trở nên đông vui trù phú.



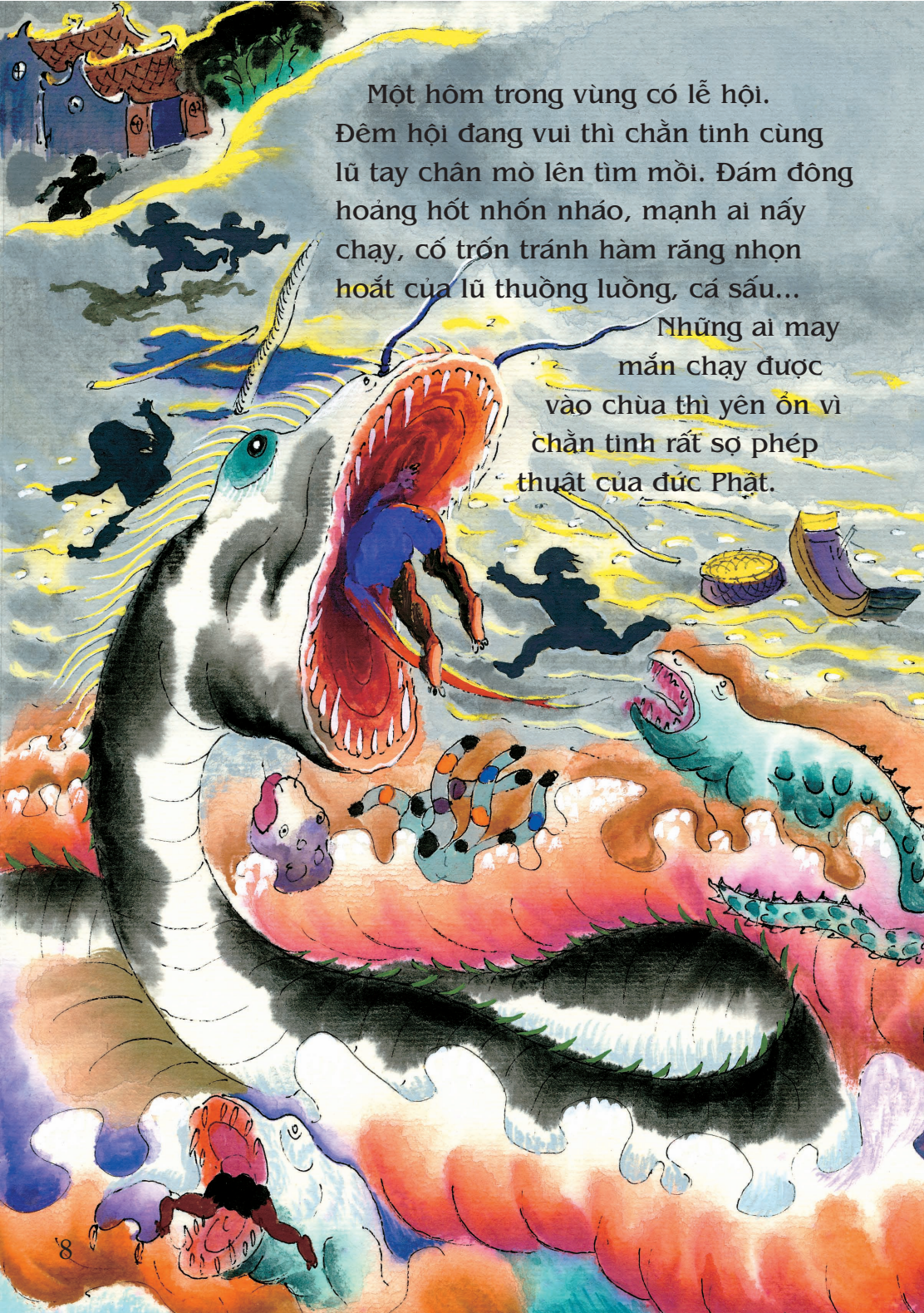


Ở vùng biển ấy, có một con chần tinh hung dữ. Chần tinh vốn quen thói quấy nhiễu cả một vùng biển rộng ven bờ. Nay thấy vùng biển quen thuộc bị thu hẹp lại do đất liền lấn ra, nó thường giận dữ quăng mình khiến mặt biển âm âm cuộn sóng nhấn chìm thuyền bè, cuốn trôi nhà cửa...



Rồi cứ vài hôm nớ lại dẫn
đám thủy quái gồm thường
luồng, cá sấu... bò vào đất
liền ăn thịt người và gia súc.

Mọi người lo lắng, tìm mọi cách diệt trừ chằn tinh nhưng
đều vô hiệu. Chằn tinh càng ngày càng hung ác hơn.



Một hôm trong vùng có lễ hội.
Đêm hội đang vui thì chần tinh cùng
lũ tay chân mò lên tìm mồi. Đám đông
hoảng hốt nhón nháo, mạnh ai nấy
chạy, cố trốn tránh hàm răng nhọn
hoắt của lũ thường luồng, cá sấu...

Những ai may
mắn chạy được
vào chùa thì yên ổn vì
chần tinh rất sợ phép
thuật của đức Phật.